

Ahkâm-ut-Tahârah

[Reningens domar]

Författare: Shaykh Muhammad bin Sâlih bin 'Uthaymîn.

Översättare & ev. fotnoter: Abû Mûsâ al-Albânî.

Layout: 'Abdullateef Allundî.

Tvagning (Wudhû'):	3
Tvagnings tillvägagångssätt	4
Bad (Ghusl)	6
Tayammum	7
Tayammums tillvägagångssätt	8
Strykning över Khuff	9
Hur renar sig sjuklingen?	13
Hur skall sjuklingen förrätta bönen?	16

Tvagning (Wudhû')

Wudhû' är en obligatorisk tvagning som avlägsnar den mindre orenheten tex. då urin, avföring och gaser kommer ut eller vid djup sömn samt förtäring av kamelkött. Följande har rapporterats om dess förträfflighet:

'Umar (radhiya Allâhu 'anh) rapporterade att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Ingen av er tvår sig på ett exemplariskt sätt och säger därpå: ”Jag vittnar om att det inte finns någon gud utom Allâh¹, ingen medhjälpare har Han, och jag vittnar om att Muhammad är Hans tjänare och sändebud. Allâh låt mig höra till dem som ångrar sig och till dem som renar sig”, utan att Paradisets åtta portar öppnas åt honom så att han träder in genom vilken han än vill.”²

'Uthmân (radhiya Allâhu 'anh) rapporterade att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Den som tvår sig på ett korrekt sätt, får sina synder att lämna sin kropp så att de till och med lämnar hans naglar.”³

Rapporterad av Muslim.

'Alî bin Abî Tâlib (radhiya Allâhu 'anh) rapporterade att profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Exemplarisk tvagning vid svårigheter, fotstegen till moskén samt väntan mellan två böner, tvättar bort synder.”⁴

¹ Nämligen, ingen har rätt dyrkas utom Allâh.

² Muslim (234), at-Tirmidhî (55), Ahmad, (4/150), Abû Dâwûd (170). Tillägget 'Allâh låt mig höra till dem som ångrar sig och till dem som renar sig' hör till at-Tirmidhî.

³ Muslim (3/113).

⁴ al-Hâkim (1/132) och han ansåg den vara autentisk enligt Muslims villkor.

Tvagnings tillvägagångssätt

1 – Avsikt. Avse med hjärtat och inte med munnen, ty profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) avsåg aldrig tvagningen, bönen eller någon annan typ av dyrkan muntligt. Allâh vet vad som finns i hjärtat och således föreligger det inget behov att underrätta om det.⁵

2 – Säg: "Bismillâh".⁶

3 – Tvätta dina händer tre gånger.⁷

4 – Skölj munnen och dra in vatten i näsan för att därefter snyta ut det. Detta skall utföras tre gånger.⁸

5 – Tvätta ditt ansikte tre gånger. Detta skall utföras från det ena örat till det andra⁹, och från hårfästet¹⁰ till nedersta delen av skägget¹¹.

⁵ Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah (rahimahullâh) sade:

"Det råder samstämmighet bland Muslimerna om att avsiktens plats är hjärtat och inte munnen. Detta gäller samtliga former av dyrkan; reningen, förrättandet av bön, allmosan, fastan, vällfärden, frigivningen av slavar, Djihad och dylikt. Om man skulle säga något annat än det man har avsett, räknas avsikten i hjärtat, inte yttrandet. Skulle man däremot uttala avsikten samtidigt som avsikten inte förekommer i hjärtat, råder det samstämmighet bland Muslimerna att en sådan person går miste om belöningen." (Madjmû'ul-Fatâwâ (1/234)).

⁶ I Allâhs Namn. Abû Hurayrah (radhiya Allâhu 'anh) rapporterade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade: "Ingen tvagning har den som inte nämner Allâhs Namn före den." (Ahmad (2/418), Abû Dâwûd (101), Ibn Mâdjah (1/140), ad-Dâraqutnî (1/71), al-Hâkim (1/147) och al-Bayhaqî (1/44). Anses vara 'god' (Hasan) av Imâm al-Albânî (rahimahullâh). Se 'Sahîh Sunan Abî Dâwûd' (90) och 'Irwâ'ul-Ghalîl' (1/122).

Shaykh Ibn 'Uthaymîn (rahimahullâh) förklarade denna hadîth och sade: "Detta tyder på att det (d v s säga 'Bismillâh') är obligatoriskt samt att det sker i början – och detta är den kända åsikten inom rättskolan (d v s Hanbalî-rättskolan)." (ash-Sharh al-Mumtî' alâ Zâd-il-Mustaqnî' (1/127-128)).

⁷ Det har rapporterats från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) att han brukade tvätta vissa kroppsdelar en, två samt tre gånger. Vad gäller en gång, sade Ibn 'Abbâs (radhiya Allâhu 'anhumâ): "Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tvädde sig genom att tvätta sig en gång." (al-Bukhârî (157)).

Beviset för att han tvättade vissa kroppsdelar två gånger, är 'Abdullâh bin Zayds (radhiya Allâhu 'anh) hadîth: "Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tvädde sig genom att tvätta sig två gånger." (al-Bukhârî (158)).

Beviset för att han tvättade vissa kroppsdelar tre gånger, är Humrâns hadîth: "'Uthmân bin 'Affân (radhiya Allâhu 'anh) kallade på vatten till tvagning. Därefter tvättade han sina händer tre gånger, därefter drog han in vatten i näsan och snöt ut det, därefter tvättade han ansiktet tre gånger, därefter tvättade han sin högra arm upp till armbågen tre gånger, därefter gjorde han samma sak med vänster arm, därefter strök han sitt huvud, därefter tvättade han sin högra fot upp till fotknölna tre gånger och därefter gjorde han samma sak med vänster fot. Sedan sade han: "Jag såg Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) två gånger på detta vis.'" (al-Bukhârî (164) och Muslim (226)).

⁸ Se 'Uthmâns (radhiya Allâhu 'anh) ovanstående hadîth.

⁹ Öronen hör till huvudet. Abû Umâmah (radhiya Allâhu 'anh) rapporterade att Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

6 – Tvätta dina armar; från fingertopparna till¹² armbågarna. Börja med höger arm och avsluta med vänstern.

7 – Stryk ditt hår en gång. Blöta dina händer och stryk dem därefter från hårfästet till nacken och tillbaka¹³.

8 – Gnugga dina öron en gång. För in pekfingerarna i öronen och tummarna på ytteröronen och gnugga.

9 – Tvätta dina fötter tre gånger. Detta skall ske från tårna till¹⁴ fotknölna. Börja med högerfoten och avsluta med vänstern¹⁵.

”Öronen hör till huvudet.” (Ibn Mâdjah (444), Abû Dâwûd (143), ad-Dâraqutnî (103). Anses vara ‘autentisk’ (Sahîh) av Imâm al-Albânî (rahimahullâh) i ‘Irwâ’-ul-Ghalîl’ (84)).

¹⁰ Ibn-ul-Mughîrah bin Shu‘bah rapporterade från sin fader att: ”Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) tvådde sig och strök hårfästet, turbanen och läderstrumporna.” (Muslim (274)).

¹¹ ‘Uthmân (radhiya Allâhu ‘anh) sade att: ”Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) brukade stryka sina fingrar genom sitt skägg.” (Ibn Mâdjah (430), at-Tirmidhî (310), Ibn Khuzaymah (1/78-79) och Ibn Hibbân (3/363). Anses vara autentisk enligt Imâm al-Albânî i ‘Irwâ’-ul-Ghalîl’ (92).).

Denna åsikt har bl a Imâm ash-Shâfi‘î (rahimahullâh), vilket Imâm at-Tirmidhî (rahimahullâh) anger i sin ‘al-Djâmi’”. För övrigt gäller denna dom endast män och inte kvinnor.

¹² D v s inklusive armbågarna.

¹³ ‘Abdullâh bin Zayd (radhiya Allâhu ‘anh) rapporterade att: ”Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) strök sitt huvud fram och tillbaka; han började vid sitt hårfäste och strök dem till sin nacke och tillbaka.” (al-Bukhârî (1/251) med ‘Fath-ul-Bârî’, Muslim (235) och at-Tirmidhî (28)).

¹⁴ D v s inklusive fotknölna.

¹⁵ Ibn ‘Umar (radhiya Allâhu ‘anh) sade: ”Under en resa hamnade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) bakom oss. Senare hann han ikapp oss och då hade tiden för eftermiddagsbönen (Salât-ul-‘Asr) gått in. Vi började två oss och stryka över fötterna då han ropade högt: ”Ve hämlarna från Elden.” Detta sade han två eller tre gånger.” (al-Bukhârî (1/232) med ‘Fath-ul-Bârî’ och Muslim (3/128) med Sharh Sahîh Muslim av Imâm an-Nawawî).

Imâm an-Nawawî (rahimahullâh) kommenterade denna hadîth i ‘Sharh Sahîh Muslim’ och sade: ”Syftet med att Muslim nämner den, är för att visa att det är obligatoriskt att tvätta fötterna och att man inte belönas för enbart strykning.”

Bad (Ghusl)

Ghusl är en obligatorisk rening som avlägsnar den större orenheten, t ex vid sexuellt umgänge och menstruation.

- 1 – Avsikt. Avse badet med hjärtat och inte med munnen.
- 2 – Säg: ”Bismillâh”.
- 3 – Två dig exemplariskt¹⁶.
- 4 – Häll vatten över huvudet tre gånger.
- 5 – Tvätta därefter resten av kroppen.¹⁷

¹⁶ D v s tvätta de kroppsdelar du tvättar när du tvår dig.

¹⁷ 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ) rapporterade att: ”När profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) befann sig i ett tillstånd av sexuell orenhet (Djanâbah), började han badet med att tvätta sina händer, därefter tvättade han sina könsdelar, därefter tvådde han sig till bön, därefter tog han vatten och gnuggade hårroten så att vattnet nådde huden, därefter sköljde han huvudet tre gånger och slutligen resten av kroppen.” (al-Bukhârî (248) och Muslim (315) och formuleringen är hans).

Tayammum

Tayammum är en obligatorisk rening med jord. Detta utförs istället för tvagning och bad vid brist på vatten eller om skada befaras¹⁸.

¹⁸ Allâh (tabâarak wa ta'âlâ) sade: ”Om någon av er är sjuk eller befinner på en resa eller just har förrättat sina behov eller haft beröring med kvinnor och inte finner vatten, skall han ta ren jord och stryka över ansiktet och händer. Allâh förlåter och utplånar mycket synd.” (4:43)

Tayammums tillvägagångssätt

- 1** – Avsikt. Avse det du skall göra Tayammum för istället för tvagning och bad.
- 2** – Rör vid jorden eller det som har kontakt med den och innehåller stoft (med handflatorna).
- 3** – Stryk över ansiktet och nävarna.

Strykning över Khuff

Khuff är en fotbeklädnad av skinn och liknande.

Djanrab (Strumpor) är en fotbeklädnad av bomull och liknande.

Vad är domen om att stryka ens våta händer över läderstrumporna samt de ”vanliga” strumporna? Och vad är beviset i Boken och Sunnahn för att det är en lagstiftad handling?

Att stryka över dem hör till Allåhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah. Således är det bättre att stryka över dem än att ta av dem för att tvätta fötterna. Bevis för det är al-Mughîrah bin Shu'bahs (radhiya Allâhu 'anh) hadîth:

”En gång när profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) tvådde sig, skyndade jag mig för att ta av honom hans läderstrumpor. Då sade han: ”Låt dem vara, för sannerligen tog jag på dem i ett rent tillstånd.” Därefter strök han över dem.”¹⁹

Strykningens föreskrift är fastställd i Allåhs Bok och Allåhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah.

Beträffande Allåhs Bok, säger Han (ta'âlâ):

*”Troende, när ni går till bön, två då era ansikten och händer samt armarna upp till armbågarna och stryk med händerna över era huvuden och (två) era fötter upp till fotknölarna.”*²⁰

Angående Hans ord ”och era fötter”, kan det läsas på två korrekta sätt vilka båda härrör från Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Det ena säger ”ArdjulꞤkum²¹” och har konjunktionen av Hans Ord ”era ansikten”, vilket i sin tur innebär att fötterna skall tvättas.

Däremot säger det andra ”ArdjulꞤkum”. Här har den konjunktionen av ”era huvuden”, vilket följaktligen innebär att fötterna stryks. Klart och tydligt ser man att fötterna kan både tvättas och strykas enligt Sunnahn. Då Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) var barfota, tvättade han sina fötter, och då han hade läderstrumpor på sig, strök han över dem.

¹⁹ al-Bukhârî (206) och Muslim (274).

²⁰ 5:6.

²¹ Era fötter.

Angående bevis från Sunnahn, förekommer en stor mängd av dem däri från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Imâm Ahmad (rahimahullâh) sade:

”Mitt hjärta har inga tvivelaktigheter om strykningen. Det förekommer fyrtio ahâdîth från Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare beträffande det.”²²

Poeten sade: ”Till de ahâdîth som har rapporterats i en stor mängd hör

”Den som avsiktligt ljuger”

”Den som bygger ett hus åt Allâh och hoppas på belöning”

Synen, Medlingen och Dammen

Strykningen över läderstrumporna.”

Detta är bevis från Boken och Sunnahn för tillåtelsen att stryka över dem. Dessutom måste följande villkor uppfyllas för att strykning över läderstrumporna skall vara giltig. Dessa villkor är fyra i antal:

Det första villkoret: Att man befinner sig i ett rent tillstånd då läderstrumporna påtages. Bevis för detta är det profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade till al-Mughîrah bin Shu'bah:

”Låt dem vara, för sannerligen tog jag på dem i ett rent tillstånd.”²³

Det andra villkoret: Att läderstrumporna respektive strumporna är rena. Det är inte tillåtet att stryka över dem i fall de skulle vara smutsiga. Bevis för detta är att en dag förrättade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bönen med sina följeslagare iklädd i sandaler. Plötsligt tog han av sig dem mitt under bönen och berättade sedan att Djibrîl underrättade honom att det förekom skadligt element eller smuts på dem. Detta är bevis för att det inte är tillåtet att förrätta bönen i något smutsigt. Därmed skulle den som stryker bli smutsig om han skulle stryka över smuts med vatten. Således är det inte korrekt att det anses vara renande...

Det tredje villkoret: Att strykningen äger rum efter en mindre orenhet. Det får alltså inte äga rum efter sexuellt umgänge samt det som fordrar bad. Bevis för detta är Safwân bin 'Assâls (radhiya Allâhu 'anh) hadîth:

²² Se 'al-Musnad' (4/363).

²³ Se fotnot 17.

”Då vi var på en resa, beordrade Allåhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) oss att inte ta av oss våra läderstrumpor under tre dagar och lika många nätter. Detta gällde dock inte efter ett sexuellt umgänge, utan endast efter exkrementring, urinerings och sömn.”²⁴

Baserat på den nämnda hadithen, fordras att strykningen äger rum efter en mindre orenhet och inte en större sådan.

Det fjärde villkoret: Att strykningen äger rum inom en Sharî‘ah-baserad tidsperiod; en natt och en dag för den ickeresande samt tre dagar och tre nätter för den resande. Detta är baserat på ‘Alî bin Abî Tâlib’s (radhiya Allâhu ‘anh) hadîth:

”Profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) fastställde en dag och en natt för den ickeresande samt tre dagar och tre nätter för den resande.”²⁵

Alltså att stryka över läderstrumporna. Rapporterad av Muslim.

Denna tidsperiod inleds först efter den första strykningen efter en orenhet²⁶ och den upphör efter 24 timmar för den ickeresande, och 72 timmar för den resande. Om vi då skulle uppskatta att en person tvår sig inför morgonbönen²⁷ på en tisdag och kvarblir i sitt rena tillstånd fram till dess att han förrättar nattbönen²⁸ på natten till en onsdag och sedan sover, för att därefter förrätta morgonbönen och utföra strykningen klockan fem, inleds tidsräkningen från klockan fem på onsdagsmorgonen²⁹. Om det då skulle uppskattas att han utförde strykningen innan klockan blev fem, får han lov att förrätta morgonbönen på torsdagen med denna strykning och likaså får han förrätta vad han än behagar så länge han befinner sig i sitt rena tillstånd, ty tvagningen upphör inte om tiden rinner ut – och detta hör till den mest dominerande åsikten. Allåhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) tidsbegränsade inte renandet efter strykningens tidsperiod. Således går det inte att stryka om tiden skulle rinna ut till skillnad från det rena tillståndet som fortsätter, eftersom detta rena tillstånd har bekräftats enligt ett Sharî‘ah-baserat bevis och allt som bekräftas av ett Sharî‘ah-baserat bevis upphör endast med ett Sharî‘ah-baserat bevis. Det förekommer inte något bevis som tyder på att tvagningen upphör då strykningens tidsperiod upphör. Dessutom säger regeln att grunden ligger i att man

²⁴ Ahmad (4/239), an-Nasâ‘î (127), Ibn Mâdjah (478), at-Tirmidhî (96), Ibn Khuzaymah (1/98-99) och Ibn Hibbân (4/155). Autentisk enligt Imâm al-Albânî i ”Irwâ‘-ul-Ghalîl” (104).

²⁵ Muslim (276).

²⁶ Det är alltså inte efter orenheten som tidsräkningen börjar, utan efter den första strykningen.

²⁷ Salât-ul-Fadjr.

²⁸ Salât-ul-‘Ishâ‘.

²⁹ Med andra ord inleds den då första strykningen äger rum, i detta fall onsdagsmorgon, och sträcker sig 24 timmar framåt, i detta fall till torsdagsmorgonen.

befinner sig i det tillstånd man har befunnit sig i till dess att dess upphörande klargörs.

Detta är alltså de villkor som måste uppfyllas för att man ska kunna stryka över läderstrumporna. Likaså förekommer det enligt vissa lärde även andra villkor vilka man kan diskutera.

Hur renar sig sjuklingen?

En sjukling är förpliktigad att rena sig med vatten, och på så sätt två sig efter en mindre orenhet samt bada efter en större sådan.

Om han inte skulle klara av att två sig med vatten, antingen pga. oförmåga eller för att han fruktar att sjukdomen kommer att förvärras eller skjuta upp på tillfriskandet, utför han Tayammum.

Tayammum görs genom att endast en gång slå till ren jord med handflatorna. Därefter stryker han hela sitt ansikte för att slutligen stryka sina händer.

Skulle han inte klara av att rena sig själv, får någon annan två honom eller hjälpa honom utföra Tayammum.

Om någon av kroppsdelarna skulle ha ett sår, tvättas det med vatten. Skulle det däremot påverka honom, stryker han över det genom att blöta handen och stryka över det. Skulle även strykningen påverka honom, utför han Tayammum.

Om någon av kroppsdelarna skulle vara bruten så att den är inlindad i bandage eller gipsad, skall han stryka över den med vatten istället för att tvätta den. Han behöver inte utföra Tayammum eftersom strykningen ersätter tvättningen.

Det är tillåtet att utföra Tayammum på väggar eller andra föremål vilka det förekommer stoft på. Om det skulle vara färg på väggen man utför Tayammum på, utförs det endast om det förekommer stoft på den.

Om det inte är möjligt att utföra Tayammum på jord, vägg eller någonting annat det förekommer stoft på, går det bra att hälla jord i en skål eller duk och sedan utföra Tayammum från den.

Skulle en person utföra Tayammum för att förrätta bönen och förbli i sitt rena tillstånd till dess att det är tid för att förrätta en annan bön, förrättar han bönen med den första Tayammum utan att upprepa den, ty han är fortfarande ren och inte heller har den annullerats av något³⁰. Samma sak gäller om han skulle befinna sig i ett tillstånd av större orenhet; han upprepar den endast om han en andra gång skulle hamna i en större orenhet. Däremot gäller den Tayammum han utför under denna tid för en mindre orenhet.

³⁰ Abû Hurayrah rapporterade att Allåhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade:

”Fin jord är en Muslims tvagning, även om han inte skulle finna vatten på tio år. Skulle han däremot finna vatten, skall han frukta Allâh och tvätta sin hud, för sannerligen är det bättre för honom.” (Abû Dâwûd (332), an-Nasâ'î (332) och ad-Dâraqutnî (1/187). Autentisk enligt Imâm al-Albânî i 'Irwâ'-ul-Ghafil' (153).)

Den sjuke är ålagd att rena sin kropp från smuts. Skulle han inte kunna göra det, förrättar han bönen i det tillstånd han befinner sig i. Hans bön är korrekt och inte heller behöver han upprepa den.

Den sjuke är ålagd att förrätta bönen i rena kläder. Skulle hans kläder vara smutsiga, är det obligatoriskt för honom att antingen tvätta dem eller byta om till rena kläder. Skulle han inte klara av det heller, förrättar han bönen i det tillstånd han befinner sig i³¹. Hans bön är korrekt och inte heller behöver han upprepa den.

Sjuklingen är förpliktigad att förrätta bönen på en ren plats. Skulle platsen däremot vara smutsig, är det obligatoriskt att den rengörs, ersätts med en ren plats eller täcks med något rent. Skulle han inte klara av det heller, förrättar han bönen där han befinner sig. Hans bön är korrekt och inte heller behöver han upprepa den.

Det är inte tillåtet för den sjuke att skjuta upp bönen utöver dess bestämda tid med ursikten att han inte har möjlighet att rena sig. Istället skall han rena sig så gott han kan för bönen han tänker förrätta i dess tid, även om den smuts som skulle ha drabbat hans kropp, kläder eller plats inte går att ta bort. Han (ta'âlâ) sade:

*”Frukta därför Allâh med måttet av er förmåga.”*³²

Om en person³³ skulle lida av okontrollerad urinutsöndring, skall han två sig inför varje obligatorisk bön efter att dess tid har gått in. Då tvättar han sitt könsorgan och virar in det med något rent som förhindrar att kläder eller kropp smutsas ner. Därefter tvår han sig och förrättar bönen. Denna procedur utför han varje gång han förrättar en obligatorisk bön. Skulle han finna svårigheter i det, är det tillåtet för honom att slå ihop middagsbönen³⁴ med eftermiddagsbönen³⁵ och kvällsbönen³⁶

³¹ Imâm Ibn Qudâmah al-Maqdisî (rahimahullâh) sade: ”Om han inte skulle veta exakt var någonstans klädesplagget, eller någonting annat, smutsats ned, tvättar han det till dess att han försäkrat sig.” (’Umdat-ul-Fiqh, sid. 15, Maktabah ar-Rushd, ar-Riyâdh, 1422/2001)

Imâm Bahâ’-ud-Dîn al-Maqdisî (rahimahullâh) förklarade ovanstående uttal och sade: ”Det vill säga att han tvättar till dess att han försäkrar sig om att han har tvättat bort smutsen. Samma sak gäller den som smutsar ned en av sina armar utan att veta vilken ärm han smutsat ned; han tvättar dem båda. Likaså om han vet att hans klädesplagg har smutsats ned utan att veta var det smutsats ned; han tvättar det hela. Detta, för att med all säkerhet uppnå rent tillstånd.” (al-’Uddah fi Sharh-il-’Umdah, (1/11), Mu’assasah ar-Risâlah, Beirut, 1421/2001)

³² 64:16.

³³ Vare sig personen är man eller kvinna.

³⁴ Salât-udh-Dhuhr.

³⁵ Salât-ul-’Asr.

³⁶ Salât-ul-Maghrib.

med nattbönen. Beträffande den frivilliga bönen, gör han det vi nämnt han skall göra om han tänker förrätta den. Skulle det hela ske inom den obligatoriska börens tidsgräns, är den obligatoriska börens tvagning tillräcklig.

Hur skall sjuklingen förrätta bönen?

Sjuklingen måste förrätta den obligatoriska bönen stående, även om han skulle vara böjd eller lutad mot en vägg eller en kâpp.

Klarar han inte av att förrätta bönen stående, gör han det sittande. Bästa sättet att göra det på är att sitta korsbent under den stående och böjda positionen³⁷.

Klarar han inte av att förrätta bönen sittande, gör han det liggande, riktad mot Qiblah³⁸ – och det är bättre om han ligger på sin högra sida³⁹. Klarar han inte av att vara riktad mot Qiblah, förrättar han bönen mot vilket håll han än skulle vara riktad. Hans bön är korrekt och inte heller behöver han upprepa den.

Klarar han inte av att förrätta bönen liggande på sidan, förrättar han den liggande med fötterna mot Qiblah. Klarar han inte av att rikta fötterna mot Qiblah, förrättar han den som han förmår utan att upprepa den.

Den sjuke måste göra Rukû'⁴⁰ och Sadjdah⁴¹ då han förrättar bönen. Klarar han inte av det, nickar han för dem båda⁴² med sitt huvud och låter nickandet för Sadjdah vara lägre än nickandet för Rukû'⁴³. Klarar han bara av att utföra Rukû' och inte

³⁷ Qiyâm och Rukû'.

³⁸ Ka'bah i den Heliga Moskén i Makkah.

³⁹ 'Imrân bin al-Husayn (radhiya Allâhu 'anh) sade: "Jag frågade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) om mannen som förrättar bönen sittande. Han sade: "Det är bättre om han förrättar bönen stående. Den som förrättar bönen sittande får hälften av den ståendes belöning och den som förrättar bönen liggande får hälften av den sittandes belöning."" (al-Bukhârî (1115))

Imâm Ibn Hadjar (rahimahullâh) förklarade profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ovanstående ord "liggande" och sade: "al-Ismâ'îlî sade: "Ordet "liggande" betyder "liggande på sidan"." (Fath-ul-Bârî bi Sharh Sahîh al-Bukhârî (1115))

Imâm al-Bukhârî (rahimahullâh) sade: "Kapitel: Den som inte klarar av att förrätta bönen sittande förrättar den liggande på sidan."

Därefter nämnde han följande hadîth i vilken 'Imrân bin al-Husayn (radhiya Allâhu 'anh) sade: "Jag led av hemorrojder och frågade profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) om förrättandet av bönen. Han sade: "Förrätta bönen stående. Om du inte klarar av det, gör det då sittande. Om du inte klarar av det, gör det då liggande." (al-Bukhârî (1117))

⁴⁰ Böja sig.

⁴¹ Falla ned på ansiktet.

⁴² D v s för Rukû' och Sadjdah.

⁴³ Ibn 'Umar (radhiya Allâhu 'anh) sade: "Jag var med Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) då han besökte en sjuk man från sina följeslagare. Han gick in till honom medan han (d v s sjuklingen) förrättade bönen på en kâpp, lade pannan på kâppen och nickade mot den. Mannen kastade bort kâppen och tog till sig en kudde. Då sade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam): "Lägg ifrån dig den. Utför Sadjdah på marken om du

Sadjdah, utför han Rukû´ då det är tid för den samt nickar för Sadjdah. Skulle han däremot kunna utföra Sadjdah men inte Rukû´, utför han Sadjdah då det är tid för den och nickar för Rukû´.

Klarar han inte av att nicka med sitt huvud för Rukû´ och Sadjdah, blinkar han med ögonen. Han blundar ett litet ögonblick för Rukû´ och lite längre för Sadjdah. Att peka med fingret som vissa sjuka gör är inte korrekt och inte heller känner jag till att det har någon grund i Boken, Sunnahn eller i de lärdes åsikter.

Klarar han inte av att förrätta bönen genom att nicka med huvudet eller blinka med ögonen, får han förrätta bönen med hjärtat. På så sätt får han utföra Takbîr⁴⁴, läsa och avse Rukû´, Sadjdah, Qiyâm och Qu´ûd⁴⁵ med sitt hjärta – och varje person får det han avsett.

Den sjuke måste förrätta samtliga böner under deras bestämda tider samt utföra allt det obligatoriska han är kapabel till. Skulle han finna det svårt att förrätta samtliga böner i deras tider, får han kombinera middagsbönen och eftermiddagsbönen samt kvällsbönen och nattbönen. Detta får han antingen göra genom att *förrätta dem tidigare* och därmed förrätta eftermiddagsbönen på middagsbönens tid och nattbönen på kvällsbönens tid, eller *förrätta dem senare* och därmed förrätta middagsbönen på eftermiddagsbönens tid och kvällsbönen på nattbönens tid. Han gör det enklaste för honom. Däremot kombineras morgonbönen varken med det som företräder eller efterträder den.

Om den sjuke skulle vara på resande fot och behandlas utanför sin hemort, kortar han bönerna bestående av fyra Raka´ât. På så vis förrättar han middagsbönen, eftermiddagsbönen samt nattbönen med två Rak´ah var. Detta gör han till dess att han återvänder hem, oavsett om hans vistelse skulle vara lång eller kort.

klaras av det, annars får du nicka – och låt din Sadjdah vara lägre än din Rukû´.” (at-Tabarânî (3/189/2) m fl. Autentisk enligt Imâm al-Albânî i “as-Silsilah as-Sahîhah” (323).)

⁴⁴ Säg ”Allâhu Akbar”.

⁴⁵ Sittande ställning, antingen mellan de två Sadjdah eller Tashahhud.